

den høitærede Justitsminister tidligere har stillet sig til mine Forslag, var der da en meget betydelig Fremgang. Thi da den høitærede Justitsminister udtalte sig derom i Udvalget, stillede den høitærede Justitsminister sig saaledes, at han end ikke værdigede at omtale mine Vædringsforslag. Derimod kom han i Forgaars ikke alene til at udtale sig derom, men ogsaa for enkelte af Vædringernes Vedkommende til at udtale sig meget udførligt, og for et Par af disse Vædringens Vedkommende gav han disse en vis relativ Tilslutning. Dette Sidste i Særdeleshed er jeg naturligvis meget taknemmelig for, og jeg tror at turde sige, at hvis man skulde slutte fra denne Fremgang, og hvis vi skulde føre Forhandlingerne herom videre, saaledes at den høitærede Justitsminister flere Gange vilde tage Ordet, maatte det føre til, hvis Fremgangen blev ved paa samme Maade, at jeg vandt ikke ringe Tilslutning til disse mine Vædringsforslag. Men derimod fremkom der fra den høitærede Minister i hans Begrundelse visse Udtalelser, hvori han begrundede sin Modstand mod mine Vædringsforslag, Udtalelser, som jeg tror har sin Grund i nogen Misforstaaelse. Jeg skal saaledes først gjøre opmærksom paa, at naar den høitærede Justitsminister udtalte sig om den Byggehøide, som vi have foreslaaet, saa synes det at ligge i den høitærede Ministers Begrundelse deraf, at han mente, at Flertallet med deres Vædringsforslag stod Hovedforslaget og altsaa den høitærede Minister nærmere end Mindretallet. Dette ligger let forklarligt deri, at den Lov, som det Hele dreier sig om med Hensyn til dette Spørgsmaal, jo indeholder i § 16 og indbefattes i de 2 Aen, der omtales i § 16, 1ste Stykke, men saaledes som det kan benyttes for Diebliffet ifølge den nugældende Lov, kan det kun benyttes i ganske enkelte Tilfælde. Der kan ikke være Tale om, at det kan benyttes af Halvdelen af de Eieendomme, som opføres, ja ikke engang af Fjerdedelen. Det er kun et meget ringe Antal, denne Forøgelse af Byggehøiden kan tages til Indtægt for. Derimod vil man ved at følge Flertallet komme dertil, at det bliver Normalhøiden at benytte de 27 Aen, altsaa dette Tillæg af 2 Aen for alle Bygninger, naar man kommer til forøvrigt at anvende Loven i dens fulde Omfang altsaa faaer den Gabebrede, som deri er bestemt. Det ses altsaa, at Flertallet i Virkeligheden gaar langt videre med Hensyn til at bygge i Høiden, end Lovforslaget paahyder, end Mindretallet fjerner sig fra Forslaget ved at foreslaa de 2 Aen mindre, idet Flertal-

lets Forslag vil indvirke i langt videre Omfang; saaledes forholder det sig. Jeg tror, det kan siges at være ubestrideligt; hvis jeg nu imidlertid i denne Opfattelse skulde have taget noget feil, hvis det imidlertid er den høitærede Ministers Mening, at Principet om at komme til fremdeles at bygge i en endnu større Høide bør bevares, saaledes at vi, naar vi komme til at indføre en ny Lov, fremdeles godt kunne gaa ind paa dette Princip, at forøge Byggehøiden, saa er det en anden Sag, saa er det den høitærede Ministers Opfattelse, og dertil har jeg saa ikke Andet at bemærke, end at jeg tror, det maa i meget høi Grad beklages. Det maa beklages — synes jeg — for den store Middelfstand i Kjøbenhavn, men navnlig for Arbejderstanden, der derved bliver henvist til at krybe endnu høiere og høiere op i Høiden, hvorved den bliver mere og mere udelukket fra den sunde Luft saavel i som udenfor sine Boliger. Saaledes forholder det sig, og der kan formentlig ikke anføres noget Bestemt, som kan afkræfte disse mine Ansuelser. Angaaende mit Forslag om de nye Kvarterer, lagde jeg Mærke til, at den høitærede Minister udtalte sig meget udførligt derom. Den ærede Minister udtalte sit bestemte Nei. Det nytter altsaa ikke, jeg fremdeles her paaberaaber mig de Anbefalinger, som jeg fremkom med her forleden Dag, saavel fra Lægeforeningerne, som fra Læger i Almindelighed, fra Grundeierforeningen, fra enkelte Grundeiere, som ogsaa fra Arkitektforeningen. Det nytter Intet! Deres Testimonium siger Intet! Den høitærede Minister siger Nei! Hvis den ærede Minister imidlertid begrundede dette Nei paa den Udtalelse, som efter min Opfattelse kom fra den ærede Minister, saa tror jeg, der deri ligger en lille Misforstaaelse. Den ærede Minister yttrede nemlig, at det vilde være til Grundeiernes Skade og Grundeiernes Tab, om Vædringsforslaget blev vedtaget. Den høitærede Minister vil maasse tillade, at jeg gjentager, hvad jeg har udtalt med Hensyn til Forslaget under Vædringsforslag Nr. 59. Jeg har bemærket, at den ærede Minister i sine Udtalelser forleden Dag, saavidt jeg opfattede det, yttrede sig saaledes, at hvis Forslaget under Nr. 59 blev vedtaget, vilde det komme Grundeierne i Almindelighed til Skade, og derfor kunde han ikke slutte sig dertil. Denne Opfattelse forekommer mig at hvile paa en lille Misforstaaelse. Jeg tror, at det Ombendte tværtimod med større Joie kan siges at ville gjøre sig gjældende, nemlig at det vilde blive i største Parten af Grundeiernes Favor. Vedtager man nemlig Vædringsforslaget, og